

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Udrag fra Det Sjælelige Gennembrud

Citation: Rode, Helge: "Det sjælelige Gennembrud", i Rode, Helge: *Det sjælelige Gennembrud*, Gyldendal, 1928, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_12-shoot-idm139797391959600/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Det sjælelige Gennembrud

gion, hvad man vil. Havde han været uden Tro, saa havde han ikke følt Sjælen røre sig i Tingene.

I sin Personlighed søgte han at forene to store Modsætninger fra dansk Aandsliv: Grundtvig og Kierkegaard. Han saa paa Grundtvigianerne med Kierkegaards Spot, og han saa paa Kierkegaard med Grundtvigs brede Livsfølelse.

Han havde lært af Brandes og Naturalisterne, og hans robuste Natur bugnede af sundt Hedenskab, men paa hans frodige Marker blev Gødningen ikke lagt for at kvæle Væksterne. Blomsterne fik Lov til at vokse frem. Tre Blomster med gamle naive og ærværdige Navne værnede han med øm Haand: Tro, Haab og Kærlighed.

Naar en stor Kraft gaar bort, gribes vi af Vemod, vi bøjer os tavse; men vi fornemmer ogsaa, at der sker noget, at Døden er noget virkeligt, dens Majestæt løfter sig, og dens Dybder aabner sig for os. Saaledes saar den Kraft, der gaar bort, Spirer til ny Kraft, hvis der er Grojord.